

«Αλλήλων τα βάρη βαστάζετε, και ούτως αναπληρώσατε τον νόμον του Χριστού»

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο απόστολος Παύλος στην προς Γαλάτας επιστολή του μας παρακινεί να υπομένουμε ο ένας τις ενοχλήσεις του άλλου που οφείλονται στα ελαττώματα και τις ελλείψεις του· κι έτσι με την υπομονετική αυτή ανο-χη να εκπληρώνουμε τελείως τον νο-μο του Χρι-στου, δηλαδή την εντολή της αγάπης. «Αλλήλων τα βάρη -βαστάζετε, και ούτως αναπληρώσατε τον νόμον του Χριστού», γράφει (Γαλ. ς 2).

Ποιά είναι τα βάρη για τα οποία μιλάει ο θείος Απόστολος; Είναι τα ελαττώματα, οι ελλείψεις και οι -αδυναμίες μας. Τα ελαττώματα σαν άλλο -φορτίο βαραίνουν εκείνον που τα έχει, αλλά ενοχλούν και τους ανθρώπους του -περιβάλλον-τος του. Λόγου χάριν, ο -θυμώδης -γίνεται ε---κτος εαυτού και -κουράζει τους άλλους με τις φωνές του. Ο φλύαρος -μιλάει α--σταμάτητα και δεν αφήνει τους άλλους να -ησυχάσουν. Ο βλάσφημος ξεστομί-ζει -βλασφημίες και δημιουργεί -βαριά

α-----τμόσφαιρα στο περιβάλλον του. Αυ--τοι που φέρονται -εγωιστικά η αυτοί που ε-----χουν παραξενιές, πόσο πολύ υ---πο-φέρουν οι ίδιοι και πόσο -ενοχλητικοί γίνον-ται στους άλλους!

Τα ελαττώματα, τις ελλείψεις και τις α---δυναμίες των συνανθρώπων μας εμείς πως θα τις αντιμετωπίζουμε; Θα ερχόμαστε σε μετωπική σύγκρουση μαζί τους; Θα δημιουργούμε θερμά -επεισό-δια; Θα διακόπτουμε τη -συνεργασία μας; Θα δι-αλύουμε την οικογένειά μας;

Οπωσδήποτε οι λύσεις των άκρων δεν είναι οι καλύτερες, διότι αντί να λύσουν τα προβλήματα, -δημιουργούν -περισσότε-ρα. Πο---σες οικογένειες ταράσσονται, -πόσες επιχειρήσεις διαλύονται, πόσα προβλήματα δημιουργούνται σε σύνολα των ανθρώπων που φθάνουν στα άκρα! Αν αποφασίζουμε να διαχωρίσουμε τις ευ--θύνες μας, επειδή ενοχλούμαστε από τα ελαττώματα των άλλων, όπου αλλού κι αν πάμε, με οποιουδήποτε ανθρώπους κι αν συνεργασθούμε, τα ελαττώματα πάλι δεν θα λείψουν. Θα τα βρίσκουμε μπροστά μας. Διότι δεν είμαστε κοινωνία αγγέλων. Είμαστε κοινωνία ανθρώπων με ελαττώματα και αδυναμίες. Άρα η σωστή αντιμετώπιση των ελαττωμάτων των συνανθρώπων μας δεν είναι να φθάνουμε στα άκρα, αλ-λα να υπομένουμε ο ένας τα βάρη του αλ-λου, όπως ακριβώς μας υποδεικνύει ο θεόπνευστος λόγος της αγίας Γραφής.

Ο ιερός Χρυσόστομος σημειώνει: «Ε---πειδή ουκ έστιν άνθρωπον όντα χωρίς ελαττώματος είναι, παραινεί... φέρειν τα των πλησίον ελαττώματα, ίνα και τα αυ-του φέρηται παρ' ετέρων». Επειδή δεν υπάρχει κανείς άνθρωπος που να μην έχει ελαττώματα, μας παρακινεί ο θείος Απόστολος να υπομένουμε τα ελαττώματα του πλησίον μας, για να υπομένουν και οι άλλοι τα δικά μας.

Ο άγιος Θεοφύλακτος Αχρίδος προσ-θέτει κάτι ακόμη, επίσης -αξιοπρόσεκτο. Δεν έχουμε, λέει, όλοι οι άνθρωποι τα ίδια ελαττώματα. «Τόδε έχεις το ελάττωμα συ, τόδε ουκ έχεις· εκείνος το εναν-τίον. Ο μεν έχεις συ, ουκ έχει εκείνος, έτερον δε· συ φέρε το εκείνου, κακείνος το σον»! Αυτό το ελάττωμα έχεις εσύ, το άλλο δεν το έχεις. Εκείνος το -αντίθετο. Αυτό που έχεις εσύ, δεν το έχει εκείνος, αλλ' έχει κάποιο άλλο. Να υπομένεις λοι-πον εσύ το ελάττωμα εκείνου κι ε---κείνος το δικό σου. Λόγου χάριν, ο σύζυγος έχει το ελάττωμα του θυμού και η σύζυγος το ελάττωμα της πολυλογίας. Ο ένας συνάδελφος έχει το πάθος του φθόνου κι ο άλλος το πάθος της επιδείξεως. Πόσο καλύτερη αντιμετώπιση είναι να υποφέρουμε εμείς το δικό τους ελάττωμα, για να υποφέρουν κι εκείνοι το δικό μας! Ο απόστολος Παύλος μας παρακινεί να υπομένουμε ο ένας τα ελαττώματα του άλλου όχι μία μόνο φορά, αλλά σε χρόνο ενεστώτα, κάθε φορά, -πάντοτε. Ε--χει νόημα αυτή η -λεπτομέρεια. -Μερικοί υπομένουν μια, δυό, τρεις φορές τα βα-ρη των συνανθρώπων τους και κατόπιν τους λένε: «Δεν υποφέρεσθε, εξαν-τλη-θηκε η υπομονή μας. Μέχρις εδώ!». Αλ-λα το πνεύμα του ευαγγελίου δεν ει-ναι αυτό. Ο λόγος του Θεού μας διδάσκει να μην εξαντλείται ποτέ η υπομονή μας, αλλά να

εφαρμόζουμε το «ανεχόμενοι αλλήλων εν αγάπη» (Εφες. δ 2)· να εφαρμόζουμε το «προσλαμβάνε-σθε αλλήλους, καθώς και ο Χριστός προσελάβετο υμάς εις δόξαν Θεού» (Ρωμ. ιε 7). Ο Χριστός βάστασε τα βάρη όλων των ανθρώπων. «Τας ασθενείας ημών έλαβε και τας νόσους εβάστασε» (Ματθ. η 17). Σήκωσε στους ώμους Του τις αμαρτίες όλου του κόσμου. Εμείς γιατί να μη βαστάζουμε κάποια από τα βάρη των συνανθρώπων μας;

Την εφαρμοσμένη αγάπη προς τους άλλους να την αισθανόμαστε ως -χρέος, να την αισθανόμαστε ως οφειλή που οφείλουμε να την ξεχρεώσουμε. Ο απόστολος Παύλος εξηγεί και για ποιό λόγο οφείλουμε να το κάνουμε. -Διότι βα-στα-ζοντας ο ένας τα ελαττώματα του άλλου, αναπληρώνουμε - εκπληρώνουμε τελείως - τον νόμο του Χριστού. Νόμος του Χριστού είναι ο νο-μος της αγάπης. «Νόμον Χριστού την αγάπην εκάλεσεν. Αυτού γαρ εστι φω-νη· εν-τολήν καινήν δίδωμι υμίν, ίνα αγα-πάτε αλλήλους», ερμηνεύει ο άγιος Θε-οφύλακτος. Εκείνοι που αγαπούν ει-λι-κρι-να τον Θεό και τους αδελφούς, βαστάζουν ο ένας τα βάρη του άλλου, ανα-πληρώνοντας έτσι τον νόμο του Χρι-στου που είναι ο τέλειος νόμος της αγάπης.

Ορθόδοξο Περιοδικό "Ο ΣΩΤΗΡ"

Πηγές: proskynitis.blogspot.gr- aktines.blogspot.gr